

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Afgørelse i sag 640/2011/AN - Jazyková politika Evropské komise v oblasti veřejných konzultací

Rozhodnutí

**Případ 640/2011/AN - Otevřeno dne 14/04/2011 - Doporučení týkající se 24/11/2011 -
Rozhodnutí ze dne 04/10/2012 - Dotčený orgán** Evropská komise (Kritická poznámka) |

Stěžovatel, španělský právník, si stěžoval evropskému veřejnému ochránci práv na skutečnost, že Evropská komise zveřejňuje veřejnou konzultaci pouze v angličtině.

Veřejný ochránce práv zahájil šetření nejen otázky nedostupnosti konkrétní konzultace, o níž se zmínil stěžovatel, v jiných jazycích než v angličtině, ale i problematiky jazykové politiky Komise v postupech veřejných konzultací obecně. Šetření veřejného ochránce práv odhalilo, že ve všech úředních jazycích EU bylo zveřejněno jen velmi málo veřejných konzultací. Kromě toho neexistoval žádný předvídatelný jazykový vzorec, neboť několik konzultací určených pro širokou veřejnost bylo zveřejněno v jednom jazyce nebo ve velmi omezeném počtu jazyků. Jednalo se o případy nesprávného úředního postupu.

Veřejný ochránce práv vypracoval pro Komisi návrh doporučení s tím, že by měla všechny své konzultace zveřejňovat ve všech úředních jazycích EU nebo že by měla občanům na vyžádání poskytnout překlad. Taktéž doporučil, aby Komise vypracovala jasné, objektivní a přiměřené obecné pokyny, které se budou týkat používání jazyků Smlouvy v jejích veřejných konzultacích a s nimiž by měli být seznámeni občané.

Komise první návrh doporučení veřejného ochránce práv odmítla. Pokud jde o druhý návrh, vzala na vědomí připomínky veřejného ochránce práv k nedůslednému používání úředních jazyků a zavázala se k vypracování jednotnější jazykové politiky ohledně veřejných konzultací. Veřejný ochránce práv se domníval, že Komise neprovedla jeho návrhy doporučení náležitě. Vzhledem k tomu, že Evropský parlament právě přijal usnesení o „*veřejných konzultacích a jejich dostupnosti ve všech jazycích EU*“, které zahrnovalo oblast působnosti návrhů doporučení veřejného ochránce práv, nepovažoval veřejný ochránce práv za vhodné předkládat Parlamentu zvláštní zprávu. Šetření proto uzavřel kritickou poznámkou. Veřejný ochránce práv

informoval Parlament o svém rozhodnutí, aby mohlo být vzato v úvahu, až Parlament bude posuzovat odpověď Komise na jeho usnesení.

Úvod

1. Toto šetření vychází z individuální stížnosti týkající se konkrétní veřejné konzultace, kterou Komise zahájila pouze v angličtině. Stížnost však upozornila veřejnou ochránkyni práv na obecné otázky, na nichž je založena, konkrétně na jazykovou politiku Komise při veřejných konzultacích. Tato záležitost byla předmětem usnesení přijatého Evropským parlamentem dne 14. června 2012.

Skutečnosti, které vedly k žalobnímu důvodu

2. Dne 7. října 2010 zveřejnila Evropská komise sdělení [1], v němž jsou uvedeny nápady pro budoucí zdanění finančního sektoru. Následně dne 22. února 2011 zahájila Komise veřejnou konzultaci o zdanění finančního sektoru (dále jen „konzultace“). Oznámení o konzultaci [2] bylo zveřejněno ve francouzštině, angličtině a němčině, zatímco konzultační dokument (dále jen „papír“) byl k dispozici pouze v angličtině [3]. Veřejnost byla vyzvána, aby do 19. dubna 2011 předložila připomínky k tomuto dokumentu.

3. Dne 9. března 2011 se stěžovatel, španělský právník, obrátil na Komisi s dotazem, kdy bude k dispozici španělský překlad dokumentu.

4. Dne 11. března 2011 Komise odpověděla a uvedla, že dokument byl zveřejněn pouze v angličtině z důvodu „času“ a jeho technické povahy. Komise vysvětlila, že Parlament, Rada a sama požadovaly, aby hodnocení dopadu zdanění finančního sektoru bylo připraveno před létem 2011, a proto byla konzultace zahájena, jakmile bude k dispozici anglická verze. Podle Komise by překlad dokumentů do ostatních jazyků zpozdil konzultaci a znemožnil by vyhodnotit zpětnou vazbu obdrženu před létem.

5. Kromě toho Komise uvedla, že vzhledem ke své technické povaze byla konzultace zaměřena především na zúčastněné strany ve finančním sektoru. Z těchto důvodů Komise kvalifikovala své zveřejnění v angličtině jako „*pouhé praktické řešení vzhledem k okolnostem*“, ale objasnila, že zúčastněné strany mohou předložit své příspěvky v jakémkoli jazyce EU.

6. Stěžovatel nebyl s postojem Komise spokojen a dne 11. března 2011 se obrátil na veřejného ochránce práv.

Předmět šetření

7. Veřejný ochránce práv zahájil šetření týkající se následujících tvrzení a tvrzení uvedených ve

stížnosti.

Tvrzení:

Komise nezajistila zveřejnění konzultačního dokumentu o zdanění finančního sektoru ve všech úředních jazycích Unie.

Nárok:

Komise by měla v zásadě zveřejnit své konzultační dokumenty ve všech úředních jazycích Unie nebo na požádání poskytnout občanům překlad.

8. Veřejná ochránkyně práv rovněž požádala Komisi, aby se ve svém stanovisku zabývala těmito otázkami:

i) Zvážila Komise možnost přeložit znění konzultace do jiných jazyků Smlouvy po zveřejnění? Kladně, proč tak neučinil?

II) Zvážila Komise možnost přeložit konzultační dokument na žádost občanů? Obdržel nějaké takové žádosti?

(III) Zvážila Komise informování občanů o tom, že přijme příspěvky v jakémkoli jazyce Smlouvy? Kladně, proč tak neuvedla v konzultačním dokumentu?

IV) Obdržela Komise příspěvky ke své konzultaci od široké veřejnosti? Kladně, v jakém jazyce (jazycích) byly vypracovány?

9. Veřejný ochránce práv informoval Komisi, že by byl vděčný, kdyby stanovisko Komise mohlo konkrétně odkázat na zásady rovnosti a proporcionality a vyjádřit se k významu čl. 10 odst. 3 [4] a čl. 11 odst. 3 [5] Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“).

10. V další korespondenci zaslané veřejnému ochránci práv dne 18. května 2011 stěžovatel předložil názor, že veřejný ochránce práv by měl požádat Komisi, aby poskytla informace o své obecné politice veřejných konzultací a o tom, zda v tomto ohledu existují nějaké obecné pokyny, zejména z jazykového hlediska. Veřejná ochránkyně práv měla za to, že tyto záležitosti spadají do oblasti působnosti šetření, jak již bylo oznámeno stěžovateli a Komisi.

Šetření

11. Dne 14. dubna 2011 veřejný ochránce práv požádal Komisi o předložení stanoviska k výše uvedeným otázkám.

12. Dne 19. dubna, 13., 18. a 27. května, 17., 20. a 23. června 2011 zaslal stěžovatel veřejnému ochránci práv další korespondenci a poskytl mu příklady dalších veřejných

konzultací zahájených mezitím Komisí v různých jazykových kombinacích.

13. Komise předložila své stanovisko v angličtině dne 15. července 2011 a dne 1. srpna 2011 poskytla veřejnému ochránci práv překlad do jazyka stížnosti, tj. do španělštiny. Dne 2. srpna předal veřejný ochránce práv stěžovateli španělský překlad a vyzval ho, aby se k němu vyjádřil. Stěžovatel tak učinil ve stejný den.

14. Dne 24. listopadu 2011 předložila veřejná ochránkyně práv Komisi návrh doporučení. Dne 27. března 2012 předložila Komise podrobné stanovisko k návrhu doporučení veřejného ochránce práv. Dne 3. dubna 2012 předložil stěžovatel připomínky k podrobnému stanovisku Komise.

Analýza a závěry veřejné ochránkyně práv

A. Žádost o nezveřejnění konzultačního dokumentu ve všech úředních jazycích Unie a tvrdí, že by Komise měla zpravidla zveřejnit své konzultační dokumenty ve všech těchto jazycích nebo poskytnout občanům na požádání překlady.

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

15. Podle stěžovatele Komise zveřejněním dokumentu pouze v angličtině porušila své vlastní prohlášení o správě z roku 2007 [6] , a zejména svůj čtvrtý bod, který uvádí: „*Komise je odhodlána pracovat otevřeným způsobem. Snaží se aktivně komunikovat o tom, co dělá a jaká rozhodnutí přijímá. Před zahájením právních předpisů a politik musí Komise široce konzultovat: kvalita politiky EU závisí na zajištění široké účasti občanů, organizací občanské společnosti a všech zúčastněných stran v celém politickém řetězci. Komise se při vypracovávání a provádění politik zavázala k inkluzivnímu přístupu a schválila soubor vnitřních minimálních standardů pro konzultace se zúčastněnými stranami.*” S ohledem na toto prohlášení Komise se stěžovatel domníval, že politiky, které se týkají všech občanů, by měly podléhat konzultacím zaměřeným na všechny občany a ve všech úředních jazycích EU.

16. Stěžovatel se rovněž domníval, že Komise porušila zásady otevřenosti, transparentnosti, řádné správy a nediskriminace a že omezila účast občanů. Stěžovatel uvedl příklad další veřejné konzultace Komise týkající se zelené knihy o DPH [7] . Posledně uvedená konzultace byla zaměřena na prakticky stejnou cílovou skupinu jako konzultace. Dokumenty k němu však byly zpřístupněny ve všech jazycích Smlouvy.

17. Kromě toho měl stěžovatel za to, že důvody předložené Komisí pro zveřejnění konzultace výhradně v angličtině nejsou platné. Posouzení dopadů by měla být naplánována s dostatečným předstihem, aby byla co nejširší, nejotevřenější a nejtransparentnější. Není

přijatelné, aby se Komise odvolávala na „*praktická řešení*“, která jsou v rozporu se zásadami otevřenosti a transparentnosti. A konečně skutečnost, že konzultace má „*technickou povahu*“ rovněž není platným odůvodněním, neboť účelem konzultace je ve skutečnosti politický (přezkum zdanění finančních transakcí) a nakonec se dotkne spotřebitelů finančních produktů.

18. V další korespondenci stěžovatel informoval veřejného ochránce práv o několika nových veřejných konzultacích zahájených Komisí o různých tématech. Stěžovatel poukázal zejména na veřejné konzultace týkající se: i) revizi pokynů pro veřejné financování širokopásmových sítí [8] ; II) reforma správy a řízení společnosti [9] ; III) osvědčené postupy pro spolupráci mezi vnitrostátními orgány EU pro hospodářskou soutěž v oblasti fúzí [10] ; IV) omezení používání plastových tašek [11] ; v) malé a střední podniky [12] ; VI) rybolovná práva [13] ; VII) povinnosti podávat zprávy o státní podpoře [14] ; VIII) volný pohyb pracovníků [15] ; hodnocení státní podpory audiovizuálním dílům [16] ; a x) směrnice o odborných kvalifikacích [17] .

19. Stěžovatel kladl zvláštní důraz na skutečnost, že jazyk nebo jazyky používané Komisí nebyly ve všech případech stejné [18] . Uvedl, že příklady poskytnuté veřejnému ochránci práv „*dokládají chybnou a svévolnou politiku Komise, pokud jde o veřejné konzultace, což zpochybňuje a ohrožuje zásady otevřenosti, transparentnosti, řádné správy a nediskriminace*“. Podle názoru stěžovatele to ukázalo, že Komise nemá v rámci konzultačních postupů žádnou politiku ani jasné pokyny k jazykovým záležitostem.

20. Stěžovatel tvrdil, že i) všichni občané EU mají právo účastnit se veřejných politik plánovaných Komisí a ii) že občané nemohou toto právo využít, pokud nemají „*skutečnou znalost konzultace*“. To není možné, pokud jsou konzultace k dispozici pouze v jednom jazyce nebo v několika jazycích. Výjimky z obecné zásady, že všechny konzultace by měly být zveřejňovány ve všech jazycích EU, by měly být vykládány a uplatňovány striktně. Je rozporuplné tvrdit, že veřejná konzultace se zaměřuje na „*veřejnost*“ a zároveň ji zpřístupňuje pouze v jednom jazyce.

21. Komise ve svém stanovisku uznala, že „*jazyková bariéra může občanům bránit v účasti na veřejných konzultacích*“. „Komise je odhodlána prosazovat mnohojazyčnost, pokud jde o veřejné konzultace, a neustále usiluje o zlepšení situace v tomto ohledu. Tohoto cíle však lze dosáhnout pouze „*v mezích dostupných zdrojů*“ a v některých případech „*v určitých časových omezeních*“. Komise odkázala na své sdělení o veřejných konzultacích [19] a uvedla, že podle jejího názoru dostatečně odráží jak zásady rovnosti a proporcionality, tak čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 SEU. Toto sdělení neobsahuje požadavek, aby konzultační dokumenty byly přeloženy do všech úředních jazyků EU.

22. Pokud jde o konzultaci, její téma bylo oznámeno na internetových stránkách *Your Voice in Europe* [20] ve všech úředních jazycích EU. Výzva k předložení příspěvků byla rovněž učiněna ve všech úředních jazycích EU. To bylo považováno za dostatečné k tomu, aby se naznačilo, že podání ve všech úředních jazycích EU jsou vítána. Konzultační stránka je navíc k dispozici v angličtině, francouzštině a němčině.

23. Samotný konzultační dokument však byl kvůli časovým omezením publikován pouze v

angličtině. Otázka zdanění finančního sektoru je velmi vysokou prioritou agendy evropských orgánů. Ve svém sdělení o zdanění finančního sektoru se Komise zavázala, že do léta 2011 provede komplexní posouzení dopadů, v jehož rámci byla konzultace zahájena. Vzhledem k osmítýdennímu konzultačnímu období bylo zveřejněno ihned po dohodě s anglickým zněním.

24. Překlad dokumentu do všech úředních jazyků Unie by výrazně zpozdil jeho zveřejnění a znemožnil by dokončení posouzení dopadů do léta. To je také důvod, proč nebyl dokument na žádost jednotlivých občanů přeložen.

25. V této souvislosti byla publikace v angličtině považována pouze za praktické řešení, přičemž je třeba mít na paměti, že zúčastněné strany mohou předložit své příspěvky v příslušném jazyce EU. Komise obdržela příspěvky v jiných jazycích, jako je španělština, francouzština, němčina a portugalština. Všechny příspěvky byly zpracovány na rovnoprávném základě a byly rovněž zohledněny v analýze konzultace. Nedošlo k žádné diskriminaci na jazykovém základě.

26. Ve svých připomínkách stěžovatel uvedl, že trvá na svém původním stanovisku, a uvedl, že důvody uváděné Komisí jsou nepřijatelné. Stěžovatel měl za to, že je absurdní očekávat, že občané budou odpovídat na veřejné konzultace v kterémkoli úředním jazyce EU, pokud předtím nebyli schopni přečíst příslušný konzultační dokument nebo mu porozumět ve svém vlastním jazyce. Stěžovatel rovněž nesouhlasil s názorem Komise, že Smlouva neukládá povinnost překládat konzultační dokumenty do všech jazyků EU. Podle jeho názoru se jedná o chybný výklad, který nebere v úvahu základní právo na účast veřejnosti na záležitostech Unie.

27. Kromě toho stěžovatel poukázal na to, že stanovisko Komise odkazovalo pouze na konkrétní konzultaci o zdanění finančních transakcí, ale neodpovědělo na „*otázky veřejného ochránce práv týkající se veřejných konzultací obecně*.“ Uvedl, že jak ukazují příklady poskytnuté veřejnému ochránci práv ve své další korespondenci, jazyková politika Komise je velmi restriktivní, omezuje základní právo občanů účastnit se veřejných záležitostí Unie a je jasně diskriminační. Stěžovatel se domnívá, že politika Komise představuje systémový nesprávný úřední postup.

Posouzení veřejné ochránkyně práv vedoucí k návrhům doporučení

a) pokud jde o konzultaci

28. Veřejný ochránce práv zastává dlouhodobý postoj, že pokud jde o vnější komunikaci evropských orgánů s občany, bylo by ideální, aby materiály určené k těmto účelům byly zveřejňovány ve všech úředních jazycích. Aby tato vnější komunikace byla účinná, je nezbytné, aby občané chápali informace, které jim poskytují orgány [21] .

29. Pokud je však „*externí komunikace*“ prostředkem umožňujícím evropským občanům

účastnit se rozhodovacího procesu, stává se mnohojazyčnost základním předpokladem účinného výkonu demokratického práva občanů na informování o záležitostech a otázkách, které mohou vést k legislativním opatřením. Jak správně zdůraznil stěžovatel, není rozumné očekávat, že se evropští občané zúčastní konzultace, jejíž obsah nemusí v první řadě pochopit.

30. Vzhledem k tomu, že jak uvedla Komise, zdanění finančního sektoru má pro všechny orgány EU nejvyšší prioritu, bylo by žádoucí zajistit co nejširší účast veřejnosti, aby bylo možné proces konzultace legitimizovat. Kromě toho, jak stěžovatel zdůraznil, i přes svůj „*technický*“ charakter bylo toto téma přímo zajímavé pro velká odvětví společnosti, protože potenciální daně z finančních transakcí budou s největší pravděpodobností přeneseny na spotřebitele finančními subjekty ve formě bankovních nákladů nebo jiných poplatků.

31. V projednávané věci se všichni občané Unie mohli skutečně ujistit, že Komise zahájila konzultaci týkající se zdanění finančního sektoru, jejíž uzávěrka je 19. dubna 2011. Jak uvedla Komise a veřejný ochránce práv může ověřit, internetové stránky *Your Voice in Europe* obsahují ve 23 úředních jazycích Unie seznam názvů všech zahájených konzultací, včetně názvu týkajícího se předmětu této stížnosti. Nicméně vzhledem k tomu, že konzultační stránka byla k dispozici pouze v těchto třech jazycích, pouze občané EU, kteří jsou angličtinou, francouzštinou nebo němčinou, mohli získat další podrobnosti týkající se například toho, jak předložit své příspěvky. Navíc vzhledem k tomu, že konzultační dokument byl vypracován pouze v angličtině, pouze občané EU, kteří mluvili anglicky, mohli účinně rozpoznat skutečný obsah konzultace, odůvodnění této konzultace, nastolené problémy a plánovaná opatření.

32. Je proto nepopiratelné, že pouze omezený počet občanů EU by mohl ve skutečnosti vykonávat své právo „účastnit se demokratického života Unie“, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 3 SEU. V důsledku toho byly „široké konzultace“ požadované v čl. 11 odst. 3 SEU omezeny na anglicky mluvící „dotčené strany“. Občané, kteří nemluví anglicky, byli proto *ab initio* z tohoto demokratického cvičení vyloučeni.

33. Komise ve svém stanovisku uvedla, že obdržela příspěvky v jiných jazycích než v angličtině, a sice v španělštině, francouzštině, němčině a portugalštině. I když toto prohlášení neodpovídá přesně na druhou část otázky veřejného ochránce práv uvedené v bodě iv), a sice v jakých jazycích Smlouvy obdržela Komise příspěvky od široké veřejnosti, nestačí rovněž prokázat, že jednotliví občané skutečně přispěli ke konzultaci, a to bez ohledu na skutečnost, že nebyla zveřejněna v jejich vlastním jazyce.

34. Na jedné straně není možné určit, kolik občanů bylo ve skutečnosti odraženo od předkládání příspěvků na základě skutečnosti, že dokument nebyl k dispozici v jejich jazyce. Na druhé straně podle vlastního výzkumu veřejného ochránce práv [22] z celkového počtu 16 příspěvků občanů na tuto konzultaci bylo 11 v angličtině (přibližně 70 %) a zbytek bylo ve francouzštině nebo němčině, tj. v jazycích, v nichž byly na internetové stránce konzultace uvedeny některé doplňující informace. Zdá se, že žádný z příspěvků obdržených od široké veřejnosti není v ostatních jazycích citovaných Komisí. Veřejná ochránkyně práv navíc přečetla několik příspěvků ke konzultaci a mohla zjistit, že někteří přispěvatelé vyjádřili nesouhlas s rozhodnutím Komise zveřejnit konzultační dokument pouze v angličtině.

35. Podle názoru veřejného ochránce práv to ukazuje, že i když se občané EU mohou účinně účastnit konzultace, jazyková omezení jsou stále vnímána jako nerovné zacházení s těmi, kteří nemluví jazykem zvoleným Komisí pro její konzultaci. Sama Komise ve svém stanovisku uznala, že jazyková bariéra může skutečně představovat překážku pro právo občanů účastnit se veřejných konzultací.

36. V bodě 82 rozsudku *Kik* [23] Soud (nyní Tribunál) rozhodl, že odkazy Smlouvy týkající se používání jazyků nelze považovat za důkaz obecné zásady unijního práva, která přiznává každému občanovi právo mít za všech okolností verzi všeho, co by mohlo mít vliv na jeho zájmy vyhotovené v jeho jazyce [24]. Z toho vyplývá, že mohou existovat okolnosti, za nichž toto právo nelze uplatnit. Měla by však být omezená a odůvodněná při každé příležitosti [25]. Jinými slovy, nerovné zacházení je přípustné, existuje-li pro něj přiměřené a objektivní odůvodnění. V projednávané věci se Komise dovolávala a) technické povahy konzultace; a b) jeho naléhavost jako důvody pro zveřejnění dokumentu pouze v angličtině. Vystává tedy otázka, zda důvody poskytnuté Komisí postačují k odůvodnění jazykových omezení v projednávané věci.

37. Pokud jde o technickou povahu konzultace, veřejná ochránkyně práv uvedla, že Komise ve své odpovědi stěžovateli ze dne 11. března 2011 tento aspekt zmínila, ale ve svém stanovisku jej nezopakovala. Veřejný ochránce práv se proto domníval, že Komise upustila od tohoto argumentu a že k němu nezaujal stanovisko.

38. Komise se ve svém stanovisku zmínila o „*dostupných zdrojích*“, které omezují její úsilí o zlepšení mnohojazyčnosti ve veřejných konzultacích. Veřejný ochránce práv neměl za to, že tyto vágní podmínky postačují k odůvodnění možných finančních omezení Komise při uplatňování zásady mnohojazyčnosti v projednávané věci.

39. V rozsahu, v němž se Komise na podporu svého stanoviska dovolávala naléhavých důvodů, měla veřejná ochránkyně práv za to, že takové úvahy nemohou postačovat k tomu, aby Komise zcela nezohlednila cíle účasti a transparentnosti zakotvené v čl. 10 odst. 3 SEU ve spojení s čl. 11 odst. 3 SEU, ledaže by obtíže, kterým by čelila, byly nepřekonatelné, pokud by nebyly nepřekonatelné obtíže, kterým by čelila při plném uplatňování těchto ustanovení. Podle názoru veřejného ochránce práv nebylo prokázáno, že by tomu tak bylo. V každém případě, i kdyby tomu tak bylo, je důvod, proč Komise v žádné fázi konzultačního procesu nepřeložila nic do žádného jazyka, zjevně nepřiměřený.

40. Ačkoli zveřejnění dokumentu bylo naléhavé a muselo být dokončeno, jakmile bylo dosaženo dohody o anglickém textu, což je argument, který veřejný ochránce práv nezpochybnil, Komise mohla zajistit, aby se na něm mohli podílet občané, kteří nemluví anglicky. Komise zejména mohla občanům, a to i po zveřejnění, avšak v dostatečně lhůtě, která by jim umožnila zaslat odpovědi, poskytnout překlad podstatných částí konzultačního dokumentu do všech jazyků Smlouvy. Komise mohla přinejmenším poskytnout základní informace dostupné na internetových stránkách konzultace v angličtině, francouzštině a němčině ve všech smluvních jazycích. Dalším řešením by bylo poskytnout občanům na

požádání překlad.

41. Kdyby Komise využila některého z těchto prostředků, mohla by se vyhnout zpožděním při zahájení konzultace, neboť překlad by byl poskytnut *a posteriori*. Kromě toho by překlady na požádání minimalizovaly požadované úsilí, pokud jde o náklady a lidské zdroje, neboť by byly poskytnuty pouze do těch jazyků, pro které byla žádost podána. Podle názoru Komise se nezdá, že by zohlednila žádnou z těchto alternativ. Naopak v odpovědi na první část otázky veřejného ochránce práv pod bodu ii) Komise uvedla, že „[C] onsultation [nebyla] přeložena na žádost“ z důvodu výše uvedených časových omezení. Komise bohužel neobjasnila, jak o to požádala veřejná ochránkyně práv, zda skutečně obdržela nějaké žádosti o překlad.

42. Veřejná ochránkyně práv navíc nepochybovala o tom, že zveřejnění dokumentu v angličtině pouze automaticky vyloučilo značný počet potenciálních přispěvatelů z účasti na konzultaci, neboť jí nerozuměli. Mohlo to být diskriminační. Veřejná ochránkyně práv poznamenala, že Komise se ve svém stanovisku nezabývala argumentem stěžovatele v tomto ohledu. Místo toho se Komise omezila na tvrzení, že mezi příspěvky na jazykovém základě nedochází k žádné diskriminaci. Předmětem této stížnosti však nebyla údajná diskriminace příspěvků, ale potenciálních přispěvatelů ve velmi rané fázi konzultačního procesu.

43. Podle názoru veřejného ochránce práv výše uvedený rozsah ilustruje, že Komise i) neodůvodněně a ii) nepřiměřeně omezila právo občanů, kteří nemluví anglicky, být konzultováni. Jednalo se o případ nesprávného úředního postupu.

44. Vzhledem k tomu, že v době dokončení šetření této stížnosti již byla konzultace ukončena, veřejný ochránce práv již nemohl hledat řešení, které by odstranilo výše uvedený případ nesprávného úředního postupu a uspokojilo by stěžovatele v souladu s čl. 3 odst. 5 statutu veřejného ochránce práv [26]. Vzhledem k tomu, že obecná otázka, na níž se zakládá posuzovaná stížnost, měla jasné obecné důsledky a jako taková by mohla být napravena do budoucna, předložila veřejná ochránkyně práv první návrh doporučení, který je uveden níže.

B) Pokud jde o obecnou jazykovou praxi v konzultačních postupech

45. Na začátku veřejná ochránkyně práv připomněla, že Lisabonská smlouva posiluje právo občanů a sdružení podílet se na demokratickém životě Unie [27]. Dále vyžaduje, aby orgány Unie vedly otevřený, transparentní a pravidelný dialog s reprezentativními organizacemi a občanskou společností. Vedení „*pravidelného dialogu*“ znamená, že se veřejná ochránkyně práv zapojí do skutečné diskuse o politice s občanskou společností. Prvním krokem k tomuto účelu je informovat o možných iniciativách a konzultovat je. Právě v této fázi je Komise vyzývána, aby prostřednictvím svých veřejných konzultací sehrála zásadní úlohu.

46. Je samozřejmé, že mnohojazyčnost je zároveň prostředkem umožňujícím Komisi zapojit do svých veřejných konzultací co nejvíce občanů a zárukou, že občanská společnost jako celek může kontrolovat soudržnost a transparentnost činností Unie.

47. Ačkoli Komise neposkytla jasnou a přesnou odpověď na tvrzení obsažené v šetření veřejného ochránce práv, z celkového obsahu stanoviska Komise dospěla veřejná ochránkyně práv k závěru, že podle jejího názoru platí zásada mnohojazyčnosti ve veřejných konzultacích v závislosti na „*dostupných zdrojích*“ a „*časových omezeních*“. Nicméně ani obsah stanoviska Komise, ani příklady veřejných konzultací analyzovaných veřejným ochráncem práv v průběhu tohoto šetření neupřesňují i) okolnosti, za nichž lze tyto údajné výjimky uplatnit; a co je důležitější, ii) dostupné záruky pro občany.

48. Zaprvé měl veřejný ochránce práv za to, že prohlášení Komise, že sdělení o konzultacích a) „*v dostatečné míře odráží jak zásady rovnosti a proporcionality, tak příslušné čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii*“, a b) nevyžaduje, aby byly konzultační dokumenty zveřejněny ve všech jazycích Smlouvy, je naprosto zklamáním.

49. Na jedné straně je obtížné pochopit, jak lze výše uvedené zásady a články považovat za dodržované v souvislosti s otázkou, která není ve sdělení ani zmíněna.

50. Na druhé straně skutečnost, že sdělení neobsahuje žádná ustanovení týkající se jazyků používaných při veřejných konzultacích, zřejmě neznamená, že je tato otázka nadbytečná. Důsledkem této situace je spíše to, že základní aspekty konzultačního postupu nejsou v uvedeném sdělení řádně zohledněny, i když by měly být zohledněny.

51. Zadruhé by veřejná ochránkyně práv mohla zjistit, že portál *Vaše hlas v Evropě*, který je „*jednotným přístupovým místem Evropské komise*“ k široké škále konzultací, diskusí a dalších nástrojů, který občanům umožňuje „*hrát aktivní úlohu v procesu tvorby evropské politiky*“ neobsahuje žádné plnohodnotné vysvětlení, proč nejsou konzultační dokumenty k dispozici ve všech úředních jazycích EU.

52. I když je pravda, že domovská stránka obsahuje oddíl „[Proč jsou některé informace v mém jazyce? \[Odkaz\]](#)“, jediný odkaz na konzultace uvádí, že „*[i] zejména konzultační dokumenty zaměřené na specializované publikum nemusí být nutně zveřejněny ve všech jazycích. Odpovědi jsou však přijatelné ve všech jazycích EU, není-li v samotných konzultačních dokumentech výslovně uvedeno jinak.*“ Zbývající vysvětlení, která jsou k dispozici prostřednictvím odkazu na často kladené otázky týkající se portálu Europa [28], jsou obecná a odkazují především na jazyk informací na těchto internetových stránkách. V souvislosti s konzultacemi však nejsou poskytnuty žádné konkrétní informace.

53. Veřejná ochránkyně práv proto pochybovala, zda má Komise jasnou jazykovou politiku týkající se veřejných konzultací. Tuto pochybnost posílily příklady konzultací, které poskytl stěžovatel ve své další korespondenci s veřejným ochráncem práv. Z těchto příkladů vyplývá, že Komise ve svých veřejných konzultacích používá různé jazykové kombinace, které nemusí nutně následovat předvídatelný vzorec.

54. Ačkoli je téma (tj. název) konzultace vždy k dispozici ve všech jazycích EU na portálu *Your Voice in Europe*, je k dispozici pouze jedna z jedenácti konzultačních internetových stránek, které stěžovatel poskytl, ve všech jazycích Smlouvy (konkrétně o správě a řízení společností).

Ostatní jsou k dispozici v angličtině, francouzštině a němčině (konzultace o budoucnosti DPH, o volném pohybu pracovníků a o odborné kvalifikaci) a sedm pouze v angličtině. Tato situace zjevně není v souladu se zavedeným postojem veřejného ochránce práv [29], podle něhož řádná správa vyžaduje, aby orgány, instituce a jiné subjekty EU pokud možno poskytovaly občanům informace ve svých jazycích.

55. Kromě toho není jasné, zda jsou v omezeném počtu jazyků EU zveřejňovány pouze konkrétně cílené konzultace, jak je uvedeno na portálu *Váš hlas v Evropě*. Například konzultační dokument týkající se volného pohybu pracovníků byl k dispozici pouze v angličtině, i když se týkal základního aspektu občanství EU, a tudíž měl zásadní dopad na všechny občany EU. Stejně tak konzultace o omezení používání plastových tašek, která byla zaměřena konkrétně na „veřejnost“ a k níž bylo zřejmé, že mnoho občanů by přispělo k dotčenému tématu „společného rozumu“, byla zveřejněna pouze v angličtině. Totéž se stalo v souvislosti s konzultacemi týkajícími se malých a středních podniků, zatímco konzultační dokument o veřejném financování širokopásmových sítí, jehož cílová skupina spočívala v „zesilujících státech, veřejných orgánech, provozovatelů elektronických komunikací, investorů širokopásmových sítí“, byl zveřejněn ve všech jazycích EU.

56. Veřejná ochránkyně práv proto dospěla k závěru, že kritéria použitá Komisí ke snížení počtu jazyků EU, v nichž zveřejňuje své veřejné konzultace, nejsou jasná.

57. Z toho vyplývá, že pokud jde o politiku veřejných konzultací Komise, opakované výjimky ze zásad demokratické účasti občanů na rozhodovacím procesu a široké konzultace Komise, zakotvené v čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 SEU, nebyly nebo nebyly prokázány jako objektivní, odůvodněné a přiměřené. Jednalo se o případ nesprávného úředního postupu.

58. Vzhledem k tomu, že je odpovědností Komise ukončit případ nesprávného úředního postupu zjištěného veřejným ochráncem práv, který se týká občanů obecně, předložil veřejný ochránce práv druhý návrh doporučení, který je uveden níže.

Návrhy doporučení veřejné ochránkyně práv byly tyto:

„ 1. Komise by měla v zásadě zveřejnit své konzultační dokumenty ve všech úředních jazycích Unie nebo na požádání poskytnout občanům překlad. Komise by přitom měla vzít v úvahu, že Lisabonská smlouva klade zvláštní důraz na právo občanské společnosti podílet se na demokratickém životě Unie.

2. Kromě toho by Komise měla ve svých veřejných konzultacích vypracovat jasné, objektivní a přiměřené pokyny týkající se používání jazyků Smlouvy, přičemž je třeba mít na paměti, že jakékoli omezení zásad demokratické účasti občanů na rozhodovacím procesu a široké konzultace ze strany Komise, zakotvené v čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 SEU, musí být odůvodněné a přiměřené. Tyto pokyny by měly být veřejné a snadno dostupné. Komise by je mohla zahrnout mezi své vynikající obecné zásady a minimální standardy pro konzultace se zúčastněnými stranami, nebo alespoň na internetových stránkách *Your Voice in Europe*.

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv po jeho návrzích doporučení

Podrobné stanovisko Komise

59. Komise ve svém podrobném stanovisku k návrhům doporučení uvedla, že musí upřednostnit svou překladatelskou činnost s ohledem na význam a naléhavost svých různých činností a dostupných rozpočtových a lidských zdrojů. Rozpočet na překlady je zmrazen a pravděpodobně tak zůstane. Jakmile budou splněny právní povinnosti, jako je překlad legislativních textů, Komise nadále upřednostňuje svou překladatelskou činnost mezi konkurenčními potřebami, aby co nejlépe využívala dostupné zdroje. Ačkoli ani Smlouvy, ani nařízení č. 1/1958 [30], kterým se určují jazyky, které má Evropské hospodářské společenství používat, nezakládaly právní povinnost překládat všechny veřejné listiny, Komise učinila politické rozhodnutí zvýšit transparentnost a posílit tvorbu politik tím, že přeložila „velkou část své práce nad rámec legislativní sféry“.

60. Sdělení Komise o veřejných konzultacích rozlišuje mezi konzultacemi zahájenými Komisí před přijetím legislativního návrhu a následným formalizovaným a povinným rozhodovacím procesem podle Smluv. Soudní dvůr sám rozhodl, že neexistuje obecná zásada unijního práva, podle níž by každý občan měl mít verzi jakéhokoli dokumentu, která by se ho mohla dotýkat za všech okolností. Zveřejnění konzultace navíc nepředstavuje „zaslání“ dokumentu občanům ve smyslu článku 3 nařízení č. 1/1958. Občané však mají právo předkládat své příspěvky v jakémkoli úředním jazyce.

61. K podobné situaci dochází v souvislosti s informacemi zveřejněnými na internetových stránkách Komise. Komise se snaží tyto informace zpřístupnit v co největším počtu jazyků a zároveň dosáhnout rovnováhy mezi náklady a přínosy těchto překladů, jejichž poskytování přesahuje její právní povinnosti. Volba jazyka závisí na různých faktorech, jako je povaha informací, naléhavost, relevance a cílová skupina. Sdělení Komise o veřejných konzultacích již stanoví, že metoda a rozsah konzultace by měly být přiměřené jejímu dopadu a specifickým omezením.

62. Pokud jde o návrh veřejné ochránkyně práv poskytnout překlady na požádání, Komise se domnívala, že na žádost jediného občana by nebylo efektivní ani hospodárné překládat konzultační dokumenty zaměřené na širokou veřejnost. Kromě toho by to znamenalo dát přednost jednomu konkrétnímu jazyku před druhým. Volba jazyka náleží orgánu a je určena na základě řady faktorů souvisejících s konzultací. Nemůže záviset na individuálních žádostech. Komise dále pracuje na nové službě strojového překladu, která by mohla od konce roku 2013 přispět ke službám nabízeným nebo podporovaným Komisí občanům a členským státům.

63. Stručně řečeno, Komise dospěla k závěru, že její současná překladatelská politika nijak neomezuje právo občanů založených na Smlouvě podílet se na demokratickém životě Unie. Občané mají rovný přístup k rozhodovacímu procesu, neboť návrhy Komise jsou zveřejňovány

v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích. Interní přípravné dokumenty jsou poskytovány Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům v jazykové verzi, kterou používá Komise. Pokud jde o právo na rozsáhlé konzultace, SEU odkazuje na „*dotčené strany*“, což je záměrně omezující výraz, který Komisi umožňuje nezaměřovat se na všechny své konzultace se všemi občany. A konečně, transparentnost, pokud jde o přístup veřejnosti k dokumentům, funguje stejným způsobem, tj. přístup je vždy umožněn ke stávajícím jazykovým verzím požadovaných dokumentů.

64. Komise nicméně ve svých veřejných konzultacích vzala na vědomí připomínky veřejné ochránkyně práv k nesrovnalostem při používání úředních jazyků. K nápravě této situace se Komise zavázala usilovat o soudržnější jazykovou politiku v souladu s prioritami stanovenými ve sdělení o překladech [31] .

Připomínky stěžovatele

65. Ve svém vyjádření k podrobnému stanovisku Komise stěžovatel připomněl demokratické zásady zakotvené v článku 9 [32] , čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 SEU a uvedl, že pouhé hospodářské důvody nemohou Komisi opravňovat k tomu, aby se od nich odchýlila. Pokud by peníze byly problémem, mohla by Komise zvážit odstranění případných nadbytečných nákladů.

Posouzení veřejného ochránce práv po jeho návrzích doporučení

66. Veřejná ochránkyně práv si pečlivě přečetla podrobné stanovisko Komise, ale její argumenty stále nepřesvědčily. Veřejná ochránkyně práv souhlasí s Komisí, že zveřejnění legislativních návrhů ve všech jazycích je nezbytné k tomu, aby občané mohli vykonávat své „*právo podílet se na demokratickém životě Unie*“ (čl. 10 odst. 3 SEU). Veřejný ochránce práv však nemůže souhlasit s tím, že takové zveřejnění postačuje k zaručení tohoto práva. Právě naopak, v předchozím stadiu, tj. pokud Komise ještě nebyla vypracována a její návrhy dosud nebyly přijaty jako takové, měli by být občané vyzváni, aby se zapojili a vyjádřili své názory na budoucí právní předpisy, a tím mají dopad na rozhodování v EU. Právo EU a práva, která uděluje občanům EU, nemají zůstat mrtvou literou. Je těžké si představit, jak by občané mohli skutečně požívat práva zaručeného Smlouvou a mít přímý vliv na záležitosti Unie, pokud si jsou vědomi postoje Komise až po jeho stanovení a zahájení formálního legislativního procesu. To může být do určité míry možné pro dobře financované lobbistické organizace zastupující konkrétní zájmové skupiny, nikoli však pro převážnou většinu běžných občanů.

67. Veřejná ochránkyně práv rovněž není přesvědčena o odkazech Komise na své právní povinnosti v této souvislosti. Veřejný ochránce práv uznává, že čl. 11 odst. 3 SEU skutečně odkazuje na konzultace s „*dotčenými stranami*“ a že v některých souvislostech se tato věta vztahuje spíše na konkrétní skupiny než na všechny občany. Jak je však uvedeno v návrzích doporučení veřejného ochránce práv (viz bod 55 výše), v některých veřejných konzultacích jsou podle názoru Komise „dotčenými stranami“ evropští občané obecně. I takové konzultace se

však někdy zveřejňují pouze v jednom úředním jazyce nebo v několika úředních jazycích.

68. Kromě toho by podle názoru veřejného ochránce práv neměly být zvláštní požadavky čl. 11 odst. 3 vykládány tak, že omezují obecnější ustanovení hlavy II SEU, zejména článku 9, čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 1, které jasně vyjadřují záměr posílit demokracii a zapojení veřejnosti do záležitostí Unie. Povinnost Komise umožnit všem občanům informovat se o předmětech svých veřejných konzultací tedy vyplývá přímo z demokratických zásad, na nichž je Unie založena.

69. Z tohoto pohledu navíc omezení zdrojů a rozpočtu nemohou ospravedlnit systematické *kladení* zátěže pro občany, aby platili za konzultační dokumenty, které mají být přeloženy, pokud se chtějí prostřednictvím veřejných konzultací Komise účastnit demokratického života Unie. Veřejný ochránce práv proto trvá na svém stanovisku vyjádřeném v návrzích doporučení, že „ **Komise by měla zajistit, aby všichni evropští občané byli schopni porozumět jejím veřejným konzultacím, které by měly být v zásadě zveřejňovány ve všech úředních jazycích** “.

70. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem veřejná ochránkyně práv s politováním konstatuje, že Komise i) neprokázala žádnou skutečnou ochotu zajistit, aby všichni **evropští občané byli schopni porozumět svým veřejným konzultacím, které by měly být v zásadě zveřejňovány ve všech jazycích Smlouvy**, ani ii) nepředkládá přesvědčivé a přijatelné odůvodnění pro omezení používání jazyků Smlouvy v rámci svých konzultačních postupů. Komise proto zachovává případy nesprávného úředního postupu uvedené v bodech 43 a 57 návrhu doporučení veřejného ochránce práv.

71. Vzhledem k tomu, že právo občanů účastnit se záležitostí Evropské unie je zásadním aspektem demokratického fungování Unie, její otevřenosti a transparentnosti a v konečném důsledku evropského občanství jako takového, měl by veřejný ochránce práv za to, že tento případ si zaslouží zvláštní zprávu Evropskému parlamentu podle čl. 3 odst. 6 jeho statutu [33]. *Veřejná ochránkyně práv však konstatuje, že Evropský parlament přijal dne 14. června 2012 usnesení o „veřejných konzultacích a jejich dostupnosti ve všech jazycích EU“ [34], jehož bod 2 „[u] vyzývá Komisi, aby zajistila, že právo každého občana EU obracet se na orgány EU v kterémkoli z úředních jazyků EU bude plně respektováno a prováděno tím, že zajistí, aby veřejné konzultace byly k dispozici ve všech úředních jazycích EU, aby bylo se všemi konzultacemi zacházeno stejně a aby nedošlo k jazykové diskriminaci mezi konzultacemi.“* Parlament proto nedávno přijal usnesení, které pokrývá rozsah návrhů doporučení veřejného ochránce práv určených Komisi. Za těchto okolností se zvláštní zpráva v projednávané věci jeví jako nepotřebná.

74. Veřejná ochránkyně práv proto své šetření týkající se této stížnosti uzavírá níže uvedenou kritickou poznámkou.

B. Kritická poznámka veřejného ochránce práv

Veřejný ochránce práv uzavírá své šetření týkající se této stížnosti touto kritickou poznámkou:

Komise by měla zajistit, aby všichni evropští občané byli schopni porozumět svým veřejným konzultacím, které by měly být v zásadě zveřejňovány ve všech úředních jazycích. Pokud tak neučiní, jedná se o případ nesprávného úředního postupu.

Stěžovatel a Komise budou o tomto rozhodnutí informováni. Veřejná ochránkyně práv rovněž zašle kopii rozhodnutí předsedovi Evropského parlamentu, aby jej Parlament mohl zohlednit při řešení odpovědi Komise na její usnesení ze dne 14. června 2012. Bude rovněž informovat Parlament o opatřeních Komise navazujících na kritickou připomínku.

P. Nikiforos Diamandouros

Ve Štrasburku dne 4. října 2012

[1] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o zdanění finančního sektoru (COM/2010/549), k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/com_2010_0549_en.pdf
[Odkaz]

[2] http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2011_02_financial_sector_taxation_en.htm
[Odkaz]

[3] http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/financial_sector/consultation_en.htm
[Odkaz]

Každý občan má právo podílet se na demokratickém životě Unie. Rozhodnutí se přijímají co nejotevřeněji a co nejbližší občanovi.

[5] „Evropská komise vede rozsáhlé konzultace s dotčenými stranami s cílem zajistit, aby činnost Unie byla soudržná a transparentní.“

[6] Prohlášení o správě a řízení Evropské komise ze dne 30. května 2007 k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/doc/governance_statement_en.pdf [Odkaz]

[7] Zelená kniha o budoucnosti DPH – Směrem k jednoduššímu, robustnějšímu a účinnějšímu systému DPH, která je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.html
[Odkaz]

[8] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_broadband_guidelines/index_en.html
[Odkaz]

[9] http://ec.europa.eu/news/business/110427_en.html [Odkaz]

[10] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_merger_best_practices/index_en.html
[Odkaz]

[11] Konzultace o možnostech omezení používání plastových nákupních tašek a o možnostech zlepšení požadavků na biologickou rozložitelnost ve směrnici 94/62/ES o obalech a obalových odpadech a viditelnosti biologicky rozložitelných obalových výrobků pro spotřebitele. K dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/environment/consultations/plasticbags_en.html [Odkaz]

[12] Veřejná konzultace: Malé podniky, velký svět – nové partnerství, které má malým a středním podnikům pomoci využít globální příležitosti. K dispozici na adrese:
http://ec.europa.eu/enterprise/policies/international/listening-stakeholders/public-consultation-sme-support/index_en.html
[Odkaz]

[13] http://ec.europa.eu/fisheries/partners/consultations/fishing_opportunities/index_en.html
[Odkaz]

[14] Konzultace o změně povinnosti podávat zprávy o státní podpoře, k dispozici na adrese:
http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_reporting_obligations/index_en.html [Odkaz]

[15] Konzultace týkající se iniciativ EU pro prosazování pravidel EU týkajících se volného pohybu pracovníků, k dispozici na adrese:
<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=699&consultId=8&visib=0&furtherConsult=yes&langId=en>
[Odkaz]

[16] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_state_aid_films/index_en.html [Odkaz]

[17] Konzultace: Modernizace směrnice o odborných kvalifikacích, k dispozici na adrese:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_directive
[Odkaz]

[18] Jazyky používané Komisí byly tyto: i) oznámení v angličtině, konzultační dokument ve všech jazycích EU; II) oznámení a konzultační dokument ve všech jazycích EU; III) oznámení a konzultační dokument v angličtině; IV) oznámení a konzultační dokument v angličtině; v) oznámení a konzultační dokument v angličtině; VI) oznámení v angličtině, konzultační dokument ve všech jazycích EU; VII) oznámení v angličtině, konzultační dokument ve všech jazycích EU; VIII) oznámení v angličtině, francouzštině a němčině, konzultační dokument v angličtině; (IX) oznámení v angličtině, konzultační dokument ve všech jazycích EU; (x) oznámení v angličtině, francouzštině a němčině, konzultační dokument ve všech jazycích EU.

[19] Sdělení Komise: Směrem k posílené kultuře konzultací a dialogu – obecné zásady a

minimální normy pro konzultace se zúčastněnými stranami ze strany Komise (KOM(2002)704) ze dne 11. prosince 2002.

[20] http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2011/index_en.html [Odkaz]

[21] Viz rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv ve věci stížnosti 871/2006/(BB)MHZ, bod 2.9.

[22] http://circa.europa.eu/Public/irc/taxud/consultation_taxation/library [Odkaz]

[23] Rozsudek ve věci *Kik v. OHIM* (T-120/99, Recueil, s. II-2235, bod 64). Soudní dvůr v řízení o kasačním opravném prostředku potvrdil tento rozsudek: Věc C-361/01, *Kik v. OHIM*, Sb. rozh. 2003, s. I-8283, bod 83.

[24] Tribunál zopakoval výše uvedený názor ve svých nejnovějších rozsudcích ze dne 3. února 2011, *Itálie v. Komise*, T-205/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 50, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010, *Španělsko v. Komise*, T-156/07 a T-232/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 53 (původní francouzské znění): „...ainsi qu'il a déjà été jugé par la Cour, les nombreuses références dans le traité CE à l'emploi des langues ne peuvent être considérées comme références d'un principe général de droit communautaire assurant à chaque citoyen le droit à ce que serait citlivý d'affecter ses intérêts soit rédigé dans sa langue en toutes circonstances.

[25] Stanovisko generálního advokáta Poiarese Madura ve věci C-160/03, bod 38.

[26] „Je-li to možné, veřejný ochránce práv hledá u dotyčného orgánu nebo instituce řešení s cílem odstranit nesprávný úřední postup a vyhovět stížnosti. “

[27] K tomuto tématu viz prezentace veřejného ochránce práv na brífinku o politice snídaně Střediska pro evropskou politiku, který se konal dne 23. května 2011 v Bruselu. K dispozici na adrese: <http://www.ombudsman.europa.eu> [Odkaz]

[28] http://europa.eu/abouteuropa/faq/index_en.html [Odkaz]

[29] Viz rozhodnutí veřejného ochránce práv ve věcech 939/99/ME, 1146/2001/IP a jeho zvláštní zpráva pro Evropský parlament v návaznosti na návrh doporučení Radě Evropské unie ve věci 1487/2005/GG, vše k dispozici na www.ombudsman.europa.eu.

[30] Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství, Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

[31] Sdělení Komisi: Překlad v Komisi – Odpověď na výzvy z roku 2007 a dále (SEK(2006)1489).

[32] „Při všech svých činnostech dodržuje Unie zásadu rovnosti svých občanů, kterým je

věnována stejná pozornost ze strany jejích orgánů, institucí a jiných subjektů [...]“

[33] Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv (94/262/ESUO, ES, Euratom), Úř. věst. 1994, L 113, s. 15. Článek 3 odst. 6 stanoví: „*Pokud veřejný ochránce práv zjistí, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, informuje o tom dotčený orgán nebo instituci a případně předloží návrhy doporučení. Takto informovaný orgán nebo subjekt zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců podrobné stanovisko.*“

[34] Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2012 o veřejných konzultacích a jejich dostupnosti ve všech jazycích EU (2012/2676(RSP))

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0256&language=EN>
[Odkaz]